

[Lütken.]

til at gøre synet på forsætlig skatteunddragelse alt for overbærende. Når man stort set ikke kan blive idømt mere end hæfte, det er det normale, i 30-60 dage, så er befolkningens syn herpå naturligvis heller ikke det samme som på de lovovertrædelser, hvor man får fængselsstraf som det normale. Jeg vil derfor anmode finansministeren om nøje at følge den domspraksis, der måtte udvikle sig på dette område. I særdeleshed vil vi være opmærksomme på, om disse domme skulle få en uheldig social slagside: Det er jo de store fisk, det er det grove skattesnyderi, vi skal til livs, og her må man i hvert fald også i høj grad lægge vægt på beløbsstørrelsen, ikke blot på, om der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed, men også på, i hvilket omfang der foreligger denne forseelse. Det er ikke meningen som sagt, at de små fisk skal rammes, det er de store fisk, jeg går ud fra at man skal ramme ved denne skærpselse.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige SFs velvillige behandling af lovforslaget.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke for den meget positive modtagelse, som lovforslaget har fået. Det er rigtigt, som det er sagt, at der er en klar tværpolitisk interesse i at få gjort noget ved skattesnyderiet, også rent straffemæssigt. Det er også fremgået af det, der er sagt, at vi i og for sig ikke er særlig glade for at skulle benytte den vej at skærpe straffen, og jeg tror heller ikke selv på, at det først og fremmest er dér, man skal sætte ind. Jeg er enig i det synspunkt, som er gjort gældende vel næsten af samtlige ordførere, at det virkelige problem er, at vi skal have indrettet vores skattelovgivning, vores skatteligning og vores skattekontrol på en sådan måde, at der ikke bliver de store muligheder, som vi nu har, for at gennemføre skattesnyderiet. Det er jeg helt enig i, og jeg vil også gerne sige her i dag, at jeg betragter det som min hovedopgave, hvis jeg får tilstrækkelig tid til det, at få gennemført de ændringer i vores skattelovgivning, som er nødvendige for, at vi kan sige, at nu er vi kommet ind på livet af skatteunddragelserne.

Det er jo ikke kun et spørgsmål om skattesnyderi, det er også i høj grad et spørgsmål om de såkaldte legale skatteunddragelser,

som hr. Lütken helt rigtigt, synes jeg, var inde på her til sidst. De, der har råd til det, kan jo engagere den fornødne ekspertise til at gennemføre deres skattesager på en sådan måde, at det ikke bliver ulovligt. Det skal vi også tage fat på. Det er ikke det, vi skal drøfte her i dag, men jeg føler trang til i hvert fald at give udtryk for, at jeg er enig i, at det kan være betænkeligt at gå straffevejen, det er ikke noget, man gerne gør. Det er først og fremmest det, der ligger forud, det forebyggende arbejde og alt det andet, som vi bør sætte vældig ind på.

I denne forbindelse har det slået mig, at samtlige ordførere her i dag har talt om nødvendigheden af en forenkling af vores skattelovgivning, og det har glædet mig meget, at der ikke alene er en tværpolitisk enighed om, at vi er nødt til at foretage en skærpselse på straffområdet — altså kriminalisere skatteforbrydelserne, gøre dem til forbrydelser og placere dem i det kapitel i straffeloven, som handler om berigelsesforbrydelser — men at vi tillige er enige om, at en hovedopgave nu for hele folketingsrettingen, sådan har jeg opfattet det, må være at få kildeskatten til at fungere ordentligt og få vores skattesystem til at fungere ordentligt og få forenklet vores skattelovgivning. Jeg lægger meget vægt på de udtalelser, der er faldet herom, for jeg tror heller ikke selv på, at man kan nå frem til noget, der virkelig gavner den enkelte skatteyder og også giver erhvervslivet mulighed for en billigere og bedre administration, hvis vi ikke får forenklet vores skattelovgivning. Hermed er vi inde på hele problematikken omkring fradragene. Der er ingen, der i dag præcist har peget på, hvad man tænkte på, når man sagde forenkling, men det er vel givet, at det også må være noget med fradragene, hvor vi må finde frem til et system, hvorefter vi ikke hænger os så forfærdelig meget i det, man har kaldt for millimeterretfærdigheden.

Jeg vil godt svare på enkelte af de konkrete bemærkninger, som har været fremført. Det, jeg hidtil har sagt, er jo mere principielt til samtlige ordførere.

Allerførst til hr. Hans Lund. Jeg er enig i, at dette med samarbejdet mellem revisorerne og myndighederne må være meget vigtigt, og det samme gælder spørgsmålet om en udvidelse af regnskabspligten. Det er